

KULIN BORBÁLA

Zolika autója

*Nagyon tetszett, akárcsak egy igazi.
Sárga kislapáttal, nagy gonddal
mélyítettem a homokozóban
váram alagútját, és közben csakis
Zolika autójára gondoltam.
Három kör, ebben egyeztünk meg,
utcavégi fordulókkal.*

*Tágul, szélesedik szemcsénként az űr
omlékony, gyenge váramban.
A puncimat akarta megnézni,
kölcsön kocsiért cserébe. Térdig húzva le
a bugyimat, így szólt az egyezés.*

*Az erősek tejet isznak, és győzelmeken
érlelődnek. Én meg csak Zolika játékkocsijára
áhitottam, és sohasem bírtam a tejet.
Fehérjeallergiám máig szorongat, akár
ez a gyerekkori emlék.*

*Élek eltiporhatatlan,
aláaknázhatatlan erődítményemben,
és órákig vergődöm hajnalonta, mire
végre visszaalszom.*

*Ahogy akkor pedáloztam, nagy ívben
fordulva az utcavégi háznál, a kutyák
harmadszor is megugattak.
Akkor még nem tudhattam:
a becsület kedvéért nem lett volna szabad
soha, senkihez visszafordulnom.*

Búcsú virágvasárnapra

*A galamb, amit hónapokig etettünk,
ma beköszönt a nyitott üvegajtón.
Letettem a csészét. Nem haragszom rád,
délután felhívlak újra.*

*Hiába kereslek.
Cseresznyevirágaid havaznak teraszomra.
Ablaküvegen sóhajok párái, feltörő zokogásé.*

*Örökre kihűlt kávé az asztalon.
Tíz év – egy napszakkal jársz előttem.
Fázni kezdtem. Tavaszillat. Rám esteledik.*

Köldöktérkép

*New Yorktól délnyugat felé keresd a köldököm.
Hadd húzzam aztán ujjadat a számig.
Szűzi hegyeit a szívemnek nem láthatod,
csak amikor fáj is. Hová olvadunk lassan, zsugorodva?*

*Itt éltem – láthatod: messze. Vagyunk még?
Az ajtón túl hóesés szitál. Szűz még
és szűk a fehér utca. Hideg van, te bolond,
nem bánlak így sem. Hadd legyek neked,
aminek hagyod, vagy engedd, veled
gondoljam ki magadnak magunk.*

Csokonai mellszobra, 1818–19